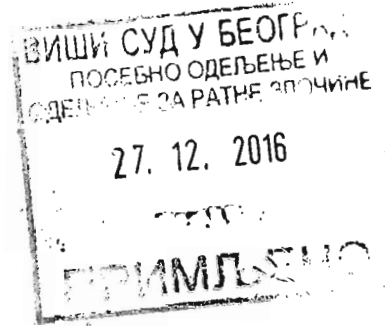

Овај документ прибављен је од републичког Тужилаштва за организовани криминал.

Документ достављен је организацији „Три тачке“ као одговор на захтев по основу Закона о слободном приступу информацијама упућеног Тужилашству 20. јануара 2020. године.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ТУЖИЛАШТВО ЗА
ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ
КТ бр.20/11
Београд, 27.12.2016. године
ДР/МВБ

**ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНОМ ОДЕЉЕЊУ**

Веза: Ваш К-По1 бр. 23/12

На основу члана 409 став 1 ЗКП-а вршим измену оптужнице Тужилаштва за организовани криминал КТ 20/11 од 08.03.2012.године, против окривљених **Милорада Улемек, Душка Маричића, Звездана Јовановића, Веселина Лечића, Мића Петраковића, Драгослава Крсмановића, Драгише Радића и Владимира Потпића**, са генералијама као у наведеној оптужници, па измењена оптужница у погледу описа дела и законских назива кривичних дела сада гласи:

Што су:

У временском периоду од 09. до 17. новембра 2001. године, у Кули и Београду, окривљени Милорад Улемек, пензионисани командант Јединице за специјалне операције који је и даље имао фактичку власт и неограничени утицај на команданта и припаднике Јединице за специјалне операције, и сада покојни Душан Спасојевић, организатор и вођа криминалне организације тзв. „Земунски клан“, организовали оружану побуну, припадника Јединице за специјалне операције у намери да угрозе уставно уређење, као и да угрозе безбедност државе, са циљем да у времену када се председник Владе Републике Србије др Зоран Ђинђић налазио на службеном путу у САД, а потпредседник Владе и министар унутрашњих послова Душан Михајловић на службеном путу у Копенхагену, и ради тога изазову најпре кризу, а потом и пад Владе, и на тај начин онемогуће остваривање уставних активности Владе Републике Србије, а посебно на проналажењу и изручењу хашких оптуженика, као и спровођењу активности Владе у борби против организованог криминала, постављањем политичких захтева, за смену министра унутрашњих послова Душана Михајловића, смену начелника и заменика начелника Ресора државне безбедности Горана Петровића и Зорана Мијатовића, као и доношење Закона о сарадњи са Хашким трибуналом, у којој оружаном побуну су учествовали припадници Јединице за специјалне операције окривљени Душко Маричић, командант Јединице за специјалне операције, окривљени Звездан Јовановић, помоћник команданта Јединице за специјалне операције за резервни састав, окривљени Мићо Петраковић, помоћник команданта Јединице за специјалне операције за оперативне послове, окривљени Драгослав Крсмановић, помоћник

команданта Јединице за специјалне операције за логистику, окривљени Веселин Лечић, помоћник команданта Јединице за специјалне операције за безбедност, окривљени Драгиша Радић, шеф возног парка и заменик начелника Центра Јединице за специјалне операције „Радослав Костић“ у Кули, окривљени Владимир Потих, припадник Јединице за специјалне операције, као и тачно неутврђен већи број припадника оперативног састава Јединице за специјалне операције, који су прихватили циљеве оружане побуне и били спремни да у остваривању истих употребе ватрено оружје којим су били задужени као припадници Јединице и које су носили приликом изласка из Центра у Кули, при чему су сви били урачунљиви и свесни свог дела и његове забрањености, чије извршење су хтели, па су тако:

- окривљени Милорад Улемек у заједници и по договору са сада покојним Душаном Спасојевићем, као организатор оружане побуне преко окривљеног Душка Маричића наредио да сви припадници Јединице напусте своје обавезе и задатке које су обављали ван Центра у Кули, врате се у Центар, јаве команданту Јединице окривљеном Душку Маричићу који се са већим бројем припадника већ налазио у Центру у Кули, након чега је окривљени Милорад Улемек и сам отишао у Кулу, а по његовом наређењу, које је спровео окривљени Душко Маричић преко својих помоћника и окривљеног Драгише Радића, који су преносили наређење команданта припадницима Јединице којима су били надређени, свим припадницима Јединице у Центру одузети мобилни телефони, чиме је онемогућен контакт припадника Јединице са спољним светом, осим у случајевима када је то дозвољавао окривљени Душко Маричић, након чега су:

- дана 09.11.2001. године у поподневним часовима окривљени Душко Маричић, у телефонском разговору у 15,53 часа позвао начелника Ресора Државне безбедности Горана Петровића, у чијем саставу се и налазила Јединица за специјалне операције, да одмах дође на преговоре у Центар у Кулу, на који одлазак Горан Петровић није пристао, а потом факсом обавестио министра унутрашњих послова Душана Михајловића и начелника Ресора државне безбедности Горана Петровића да Јединица одбија даљу послушност, повлачи се у Центар, а затим исте вечери у просторијама Центра у Кули организовали и одржали конференцију за новинаре, на којој конференцији је по наређењу окривљеног Душка Маричића, окривљени Владимир Потих прочитао захтеве Јединице за специјалне операције, који су сачињени по налогу окривљеног Душка Маричића, а у чијем формулисању су учествовали присутни чланови команде и окривљени Веселин Лечић, по којима ће Јединица за специјалне операције предузети: „...обуставу свих хапшења свих лица са оптужница хашких до доношења Закона о сарадњи са Хашким трибуналом, као и смену министра Унутрашњих послова господина Душана Михајловића како би се убудуће понашање овог министарства увело у законске и уставне оквире“, након чега је Јединица обуставила сваку комуникацију са претпостављеним старешинама, функционерима и државним институцијама,

- дана 10. новембра 2001. године у намери демонстрације силе и моћи у остваривању својих циљева, угрозили безбедност земље, тако што је одређени број маскираних припадника оперативног састава Јединице за специјалне операције, по наређењу окривљеног Душка Маричића, а под командом окривљеног Звездана Јовановића изашао са борбеним возилима и личним наоружањем и блокирао саобраћај на петљи ауто-пута Е 75 код Врбаса у периоду од 13,00 – 15,00 часова, којом приликом

су били спремни на употребу оружја, уколико би дошло до интервенције војске или припадника полицијских снага земље,

- дана 11. новембра 2001. године окривљени Милорад Улемек, послао поруку Зорану Ђинђићу, председнику Владе Републике Србије преко Чедомира Јовановића, шефа посланичке групе ДОС-а у Народној скупштини Републике Србије и блиског сарадника председника Владе Републике Србије и сада покојног Душана Спасојевића, са текстом: „Ако мислиш да се ово заврши мирно дођи у Кулу“, са потписом „Берета“, а истога дана у касним вечерњим часовима, на састанку који је одржан у просторијама Центра у Кули окривљени Милорад Улемек одбио захтев председника Владе Републике Србије др Зорана Ђинђића да он и сви припадници Јединице за специјалне операције прекину оружану побуну, и остао код захтева Команде Јединице за сменом министра полиције Душана Михајловића, захтевајући и смену начелника и заменика начелника Ресора државне безбедности Горана Петровића и Зорана Мијатовића, док Душко Маричић и присутни чланови команде нису дозволили Чедомиру Јовановићу присуство и учешће у наведеном разговору,

- дана 12. новембра 2001. године у намери демонстрације силе и моћи у остваривању својих циљева, угрозили безбедност земље, тако што су, по наређењу окривљеног Милорада Улемек, припадници оперативног састава Јединице за специјалне операције у неутврђеном броју, на чијем челу је био окривљени Душко Маричић, командант Јединице, међу којима су били и окривљени Звездан Јовановић, Мићо Петраковић, Веселин Лечић, Владимир Потих и Драгиша Радић, као и окривљени Милорад Улемек, из Центра у Кули дошли у Београд са возилима марке „Хамер“, личним наоружањем, аутоматским пушкама и са монтираним пушкомитраљезима на појединим возилима и на ауто путу кроз Београд, као једној од најважнијих саобраћајница у републици, код Сава центра у смеру ка мосту Газела од раних јутарњих сати блокирали пут и онемогућили саобраћај тим делом ауто пута, спремни на употребу оружја, уколико би дошло до интервенције војске или припадника полицијских снага земље, а за које време Милорад Улемек је водио телефонске разговоре са сада покојним Душаном Спасојевићем који му је преносио ставове државних органа и реакције јавности, при чему је Душан Спасојевић пружао припадницима Јединица логистичку подршку, по унапред припремљеном сценарију организовао поделу хране припадницима Јединице, у намери приказивања подршке грађана побуну Јединице, а окривљени Душко Маричић у разговору са Зораном Мијатовићем, замеником начелника Ресора државне безбедности, који је на разговор дошао по наређењу начелника РДБ-а Горана Петровића, одбио наређење да ЈСО прекине побуну и врати се у Центар у Кулу,

- у периоду од 13. до 17. новембра 2001. године, организатори оружане побуне окривљени Милорад Улемек и сада покојни Душан Спасојевић су слали јасне поруке државним органима Републике Србије, да ће Јединица за специјалне операције радикализовати захтеве и до сада постављене циљеве, и да ће побуна у наредним данима обухватити насилно заузимање аеродрома у Београду, заузимање зграде телевизије и зграде Владе Републике Србије, окривљени Милорад Улемек на више састанака и разговора одбијао захтеве председника Владе Зорана Ђинђића и Владе Републике Србије за прекидом побуне и разрешењем настале ситуације, а окривљени Душко Маричић одбио захтеве за прекид побуне министра унутрашњих послова Душана Михајловића, инсистирајући да Влада Републике Србије испуни све постављене циљеве оружане побуне, а када је Влада Републике Србије прихватила

оставке начелника и заменика начелника Ресора државне безбедности Горана Петровића и Зорана Мијатовића, и на место начелника Ресора државне безбедности поставила Андреју Савића, а за заменика начелника Милорада Брацановића којим кадровским решењима су организатори побуне окривљени Милорад Улемек и сада покојни Душан Спасојевић били задовољни донели одлуку о прекиду оружане побуне, тако што је окривљени Милорад Улемек дана 17.11.2001. године у 06,47 часова наредио команданту Јединице за специјалне операције окривљеном Душку Маричићу прекид побуне наредбом: „да се све повуче, да се борбена готовост стави у нулто стање“;

чиме су:

окривљени Милорад Улемек извршио кривично дело оружана побуна из члана 124 став 2 у вези става 1 Кривичног закона СРЈ, а

окривљени Душко Маричић, Звездан Јовановић, Веселин Лечић, Мићо Петраковић, Драгослав Крсмановић, Драгиша Радић и Владимир Потих извршили кривично дело оружана побуна из члана 124 став 1 Кривичног закона СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22 Кривичног закона СРЈ.

У осталом делу оптужница Тужилаштва за организовани криминал КТ 20/11 од 08.03.2012. године, остаје неизмењена.

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ**

Драган Рајковић

